

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

I. Qualiter diuinum officium audiant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

64 HONORIVS CONCILIVM HENRICVS V. IMP.
P. II. LUDOVICVS CRASSVS R. FR.

ANNO
CHRISTI
1117.

censis, abbas Pontiniacensis, abbas Trium fontium, abbas sancti Dionysii de Rhemis, abbas sancti Stephani de Diuione, abbas Molef.... supra nominatus abbas Bernardus Clarauallensis non defuit, cuius sententiam præscripti libera voce collaudabant. Fuerunt autem & magister Albericus Rhemensis, & magister Fulgerius, ac complures alii, quos longum esset enumerare. Ceterum vero de non literatis idoneum nobis videtur ut testes amatores veritatis adducantur in medium. Comes Theobaudus, comesque Niuernensis, ac Andreas de Bandinento, intentissima cura quod erat optimum scrutantes, quod eis videbatur absurdum temperantes, in Concilio sic affiebant. Ipse vero magister militiae, Hugo nomine, reuera non defuit, & quosdam de fratribus suis secum habuit, verbi gratia, fratrem Godefridum, fratrem Rorallum, fratrem Gaufridum Bisol, fratrem Paganum de monte Desiderii, Archembaudum de sancto Amano. Iste vero magister Hugo cum suis discipulis modum & obseruantiam exiguae inchoationis sui militaris ordinis, qui ab illo qui dicit, *Ego principium, qui & loquor vobis*, sumpsit exordium, iuxta memoriae suæ notitiam supra nominatis patribus intimavit. Placuit itaque Concilio ut consilium ibi lima & consideratione diuinarum scripturarum diligenter examinatum, tamen cum prouidentia papæ Romanorum, ac patriarchæ Hierosolymitarum, nec non etiam assensu capituli pauperum commilitonum Templi, quod est in Ierusalem, scripto commendaretur, ne obliuioni traderetur, & inenodabiliter seruaretur, vt recto cursu ad suum Conditorem, cuius dulcedo tam mel superat, vt ei comparatum velut absynthium sit amarissimum, peruenire digne mereantur, præstante cui militant, & militare queant per infinita sæculorum sæcula. Amen.

INCIPIT REGVLA PAVPERVM
COMMILITONVM SANCTÆ CIVITATIS.

I.

Qualiter diuinum officium audiant.

Vos quidem propriis voluntatibus abrenuntiantes, atque alii pro animarum salute vobiscum ad terminum

ANNO CHRISTI
1127. num cum equis & armis summo regi militantes, Matutinas, & omne seruitium integrum, secundum canonicam institutionem, ac regularium doctorum sanctae ciuitatis consuetudinem, pio ac puro affectu audire vniuersaliter studeatis. Idcirco vobis, venerabiles fratres, maxime debetur, quia praesentis vitae luce despecta, contemptaque vestrorum corporum cruciatu, saeuentem mundum pro Dei amore vilescere perenniter promisistis, diuino cibo refecti ac satiati, & dominicis praceptis eruditii & firmati, post mysterii diuini consummationem nullus pauescat ad pugnam, sed paratus sit ad coronam.

II.

*Quot orationes dominicas, si Dei seruitium audire nequievint,
dicant.*

Ceterum si aliquis frater negotio orientalis Christianitatis forte remotus (quod saepius euenisse non dubitamus) pro tali absentia Dei seruitium non audierit, pro Matutinis tredecim orationes dominicas, ac pro singulis horis septem, sed pro Vesperis nouem dicere collaudamus, ac libera voce vnanimiter affirmamus: isti etenim in salutifero labore ita directi non possunt accurrere hora competenti ad diuinum officium; sed, si fieri potest, horæ constitutæ non prætereant ante institutum debitum.

III.

Quid agendum pro fratribus defunctis.

Quando vero quilibet fratum remanentium morti, quæ nulli parcit, impedit quod est impossibile auferri, capellanis ac clericis vobiscum ad terminum caritatue summo sacerdoti seruientibus, creditum officium & Missam solenniter pro eius anima Christo animi puritate iubemus offerre: fratres autem ibi adstantes, & in orationibus pro fratri defuncti salute pernoctantes, centum orationes dominicas usque ad diem septimum pro fratre defuncto persoluant: ab illo die quo eis obitus fratri denuntiatus fuerit, usque ad prædictum diem, centenarius numerus perfectionis integritatem cum fraterna obseruatione habeat. Adhuc nempe diuina ac misericordi caritate

Concil. Tom. 27.

I